

Mika Rintala on harrastanut analogisten syntetisaattorien rakentelua 1990-luvulta asti. Yksi uusimmista on nimeltään Oksa 4 soittimen oksanreikien mukaan. Kuva: Toni Repo

Satakuntalaislähtöisen miehen talossa valmistetaan laitteita, jotka ovat ainoita lajissaan – "Salakaatajaa" hän rakensi puoli vuotta

Mika Rintalan rakentamat syntetisaattorit ovat paitsi soittimia myös taideteoksia. Jokainen laite on erilainen, ja haluamansa soundit hän luo kokeilemalla ja kuuntelemalla.

Tilaajille

(2)

Kuuntele juttu

[Sini Kuvaja](#)

3.10. 21:00

Nokia

Lue tiivistelmä

Nokialla asuva säveltäjä ja soitinrakentaja Mika Rintala rakentaa kodin kellarissaan ainutlaatuisia analogisia syntetisaattoreita, jotka ovat samalla taideteoksia.

Rintala on rakentanut syntetisaattoreita harrastuksenaan 1990-luvulta lähtien ja julkaissut 30 soololevyä taiteilijanimellä Verde.

Hän rakentaa myös kielisoittimia puukappaleista ja yhdistää musiikissaan syntetisaattoriääniä sekä luontoäänitteitä.

Luvialaislähtöinen Rintala esiintyy Porissa Live Ambient Festivalilla 23. lokakuuta ja Helsingissä Rikhardinkadun kirjastossa 13. marraskuuta.

Tuntuu kuin astuisi avaruusalukseen. Seiniä täyttävät laitteet lukemattomine säätimineen ja välkkyvine valoineen. [Mika Rintalan](#) kodin kellarissa sirittävät ja ujeltavat hänen rakentamansa analogiset syntetisaattorit.

Jos ne kaikki käynnistäisi yhtä aikaa, sulake palaisi.

Syntetisaattorit ovat täynnä kiertokytkimiä, mutta joskus hän on kaivannut niitä enemmän kuin laatikkoon mahtuu.

”Mulla on muutama putkilaite, jotka karkasivat käsistä”, hän nauraa.

Jokainen soittimista on ainut lajissaan, hänen suunnittelemansa ja kärsivällisesti rakentamansa. Niillä on kaikilla on omanlaisensa soundi. Uusinta hän kutsuu ”Salakaatajaksi”. Sen rakentelu vei puolisen vuotta.

ja nämä ei ole

Mika Rintala

Video: Toni Repo

Soundit kokeilemalla

Rintala näkee syntetisaattorit paitsi soittimina myös eräänlaisina taideteoksina. Taustalevyt hän jätti läpinäkyviksi, jotta laitteen värikkäät kortit ja piuhat saa näkyville.

Syntetisaattorien nimissä näkyy Rintalan ekologinen ajattelu. Yksi kantaa nimeä ”Oksa 4”, koska Rintala halusi jättää puurunkoon näkyviin hienot oksankohdat. ”Petoviha” vaatii vielä työstämistä.

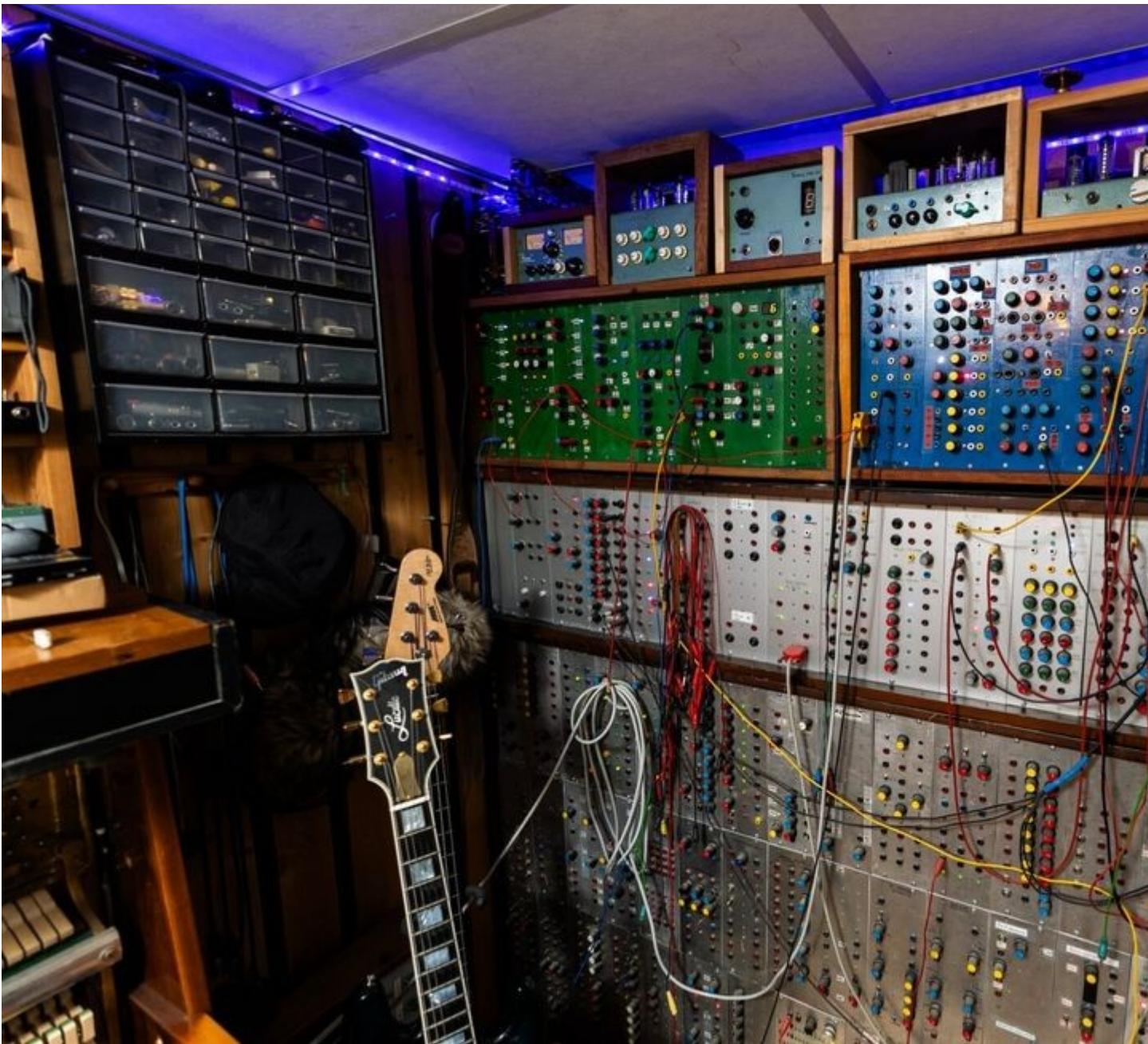

Mika Rintalan rakentamia syntetisaattoreita. Itse kun rakentaa, reitityksiä ohjaussignaaleille pystyy tekemään niin paljon kuin saa laatikkoon mahtumaan. Rintala kertoo: ”Mulla on muutama putkilaite, jotka karkasivat käsistä. Tuli laitettua liian monta putkea, eikä etuseinään piisaa niin paljon nappuloita kuin mitä niiden ohjaamiseen tarvittaisiin.” Kuva: Toni Repo

Rintala on rakennellut syntetisaattoreita harrastuksenaan 1990-luvulta. Hän suunnittelee niiden piirilevyt ja kytkennät. Syntetisaattoreissa hän luo äänisignaalia puolijohteiden lisäksi elektroniputkilla.

”Soundimaailma syntyy rakentaessa. Kuuntelemalla valitsen tietyt parametrit komponentteihin, testaan korvilla, miten säädän tai viritän asioita”, Rintala kertoo.

Hän tekee soittimillaan kokeellista musiikkia ja esiintyy sekä yksin että muiden muusikoiden kanssa.

Mika Rintala aloitti analogisten syntetisaattorien rakentamisen 1990-luvun puolivälissä. Vanhimmat soittimet ovat suurikokoisia kaappeja. Kuva: Toni Repo

Juuri valmistunut ”Salakaataja” on uusin Rintalan rakentamista syntetisaattoreista. Kuva: Toni Repo

Mika Rintalan kellarissa on niin itse rakennettuja syntetisaattoreista kuin perinteisempiä soittimia. Hän soittaa päivittäin akustista pianoa, ja sillä harjoittelu auttaa syntetisaattoreilla soittamista, mutta kellarista löytyy myös urut, trumpetti ja itse tehtyjä kielisoittimia. Kuva: Toni Repo

Omissa maailmoissa

Salakaatajaa Rintala alkoi rakentaa saatuaan lenkillä idean soittimesta, jossa on kaksi rinnakkaista polkua. Hän jakaa oskillaattorin signaalin niille siten, että matala bassoääni soi aina harmoniassa soitettavan sooloäänien kanssa.

Soittimia rakennellessaan Rintala uppoaa niin syvälle elektroniikan syövereihin, että kulkee ruokakaupan käytävilläkin ajatuksissaan miettien kolvausta, johtoja ja komponentteja. Jos eteen tulee jokin ongelma, hänellä ei ole ketään, jolta voisi kysyä neuvoa.

”Eihän nämä ilman virheitä tietenkään synny. Joskus täytyy nukkua yön yli, ja vasta aamulla huomaa, missä vika oli.”

Rakentaessa tulee aina mutkia matkaan. Tyypillinen ongelma on, että jokin juotos on irti, eikä sitä ole helppo löytää, kun johtoja on paljon.

Page 1

Musiikkia kokeilemalla

Ensimmäiset syntetisaattorit Rintala rakensi Porissa 1990-luvun puolivälissä. Hän keräsi erilaista analogista elektroniikkaa ja alkoi tutkia, millaiset kytkennät toimivat. Jo aiemmin hän oli rakentanut hifi-laitteita ja alkanut ymmärtää analogista signaalinkäsittelyä.

Rintala jäi koukkuun nimenomaan analogiseen maailmaan, eikä digitaalitekniikka ole kiinnostanut häntä. Hän arvelee, että kaikki alkoi innostuksesta proge- ja avantgarde-musiikkiin, Pink Floydin ja vastaavien bändien syntikkasoundeihin. Hän alkoi kehittää vastaavia ääniä.

Hän rakensi ensin laitteen ja opetteli sitten tekemään sillä musiikkia.

”Se on paras tapa tutkia syntetisaattorimaailmaa.”

Salakaatajan taustapuoli paljastaa, mitä laite pitää sisällään. Kuva: Toni Repo

Livesoitto on taitolaji

Rintala on tutkinut myös virtuaalisyntetisaattoreita, mutta hän ei saanut digitaalisia soundeja sopimaan modulaarisyntetisaattorien kanssa.

”Se ei vain sopinut mun pääkoppaan ja soundimaailmaan akustisten soittimien kanssa. Analogisyntetisaattorin soundimaailma sopii akustisten soittimien kanssa tosi näppärästi, ne sulautuvat yhteen.”

Etenkään suurikokoiset, kaappimaiset syntetisaattorit eivät ole käteviä soittimia livekeikoilla kiertokytkimineen. Rintala tekeekin etukäteen livesoittoon pohjia.

”On aika taitolaji livenä työskennellä muiden soittajien kanssa tällaisella, jossa ei ole koskettimia.”

Uudet syntetisaattorit sopivat paremmin mukaan keikoille. Livenä Rintala improvisoi vapaasti.

”Se vaatii tosi paljon treenaamista yksinään laitteiden kanssa ja luottamista toisiin soittajiin.”

Mika Rintala rakentelee myös yksinkertaisia kielisoittimia löytämistään oksista ja muista puunkappaleista. Kuva: Toni Repo

Omatekoisia kielisoittimia

Rintala rakentaa itse myös kielisoittimia erilaisista puukappaleista. Kaksikieliseen ”rantabassoon” hän yhdisti rungon hylynkappaleesta, kaulan pihan omenapuusta ja itse tehdyn mikrofonin. Autotallissa kuivuu erilaisia kaatuneista tai kaadetuista puista kerättyjä paloja odottamassa uutta, soivaa elämää.

Tyrnipensaan rungostakin Rintala on rakentanut pieniä piikkiviuluja. Hän ajattelee, että juuri tällaisia olivat maailman ensimmäiset kielisoittimet: vain kaari ja pingotettu suoli.

Piikkiviuluja on yksinkertaista kuljettaa mukana keikalla, ja hän yhdistää niihin efektejä, kuten säröä. Soittimella on Rintalan mukaan helppo reagoida toisten soittoon. Jokainen voi kehittää oman tavan soittaa sitä.

”Niin kuin linnuilla, jotka laulavat – ne eivät koskaan laula väärin.”

Mika Rintala tekee itse rakentamillaan syntetisaattoreilla kokeellista musiikkia artistinimellä Verde.
Kuva: Toni Repo

Selkämeri elää videoilla

Luvialaislähtöinen Rintala on asunut Nokialla pitkään, mutta hänen videoillaan elävät satakuntalaiset maisemat, etenkin Selkämeren ulkosaaristo. Hän purjehtii Scylla-merkkisellä puupurjeverneellä Luvian saaristossa ja vierailee usein Säpin saarella.

Rintala suree sitä, miten luonnontilaiset alueet käyvät yhä harvinaisemmiksi. Jos pieni alue koskematonta metsää löytyy, avohakkuu pilkistää vieressä. Siksi saaristosta on tullut hänelle entistäkin tärkeämpi ympäristö.

”Ulkosaaristo on viimeisiä erämaan tapaisia alueita. Siellä ei tarvitse tehdä mitään, piisaa kun on siellä. Aika kuluu ihmetellessä aavaa merta.”

Rintala yhdistää musiikissaan syntetisaattorilla tehtyjä ääniä sekä luontoäänitteitä. On hän taltioinut muunkinlaisia äänimaisemia, kuten kaupunkiympäristön hälyääniä.

”Brutaalia ihmisten tekemää ääntä voi yhdistää rajumpaan syntetisaattoriääneen. Kaikennäköinen ääni on mielenkiintoista.”

Kuka?

Mika Rintala

- Syntynyt vuonna 1966 Luvialla.
- Säveltäjä ja analogisten syntetisaattorien rakentaja.
- Koulutukseltaan atk-insinööri. Työskennellyt Nokian matkapuhelinten audiosuunnittelijana 1995–2010.
- Julkaisee musiikkia nimellä Verde.
- Julkaissut 30 soololevyä ja soittaa yli 50 levyllä.
- Tehnyt yhteistyötä mm. Otto Donnerin, Circlen, Jouni Jorosen ja Keuhkojen kanssa.
- Asuu Nokialla.
- Teki Luvian saaristosta luontodokumentin, jonka voi nähdä Luvian Meriperinnekeskuksessa. Hän esittää dokumentin livemusiikin säestyksellä Porissa Live Ambient Festivalilla Lyhytaaltoasemalla 23. lokakuuta.
- Esiintyy Helsingissä 13. marraskuuta. Rikhardinkadun kirjaston ambient-tapahtumassa.